

over Ende og paa Trods af den bemægtige sig et lille Land til Bedste for sine krigerske Formaal. Dernæst nævne de det ikke, fordi det er ganske overflødig at nævne det. Det er nemlig saaledes, at sikkert alle de kyndige, baade teoretisk og praktisk uddannede Mænd, der have deltaget i Haagerkonferencerne, have anset det for at være en Selvfølge, at et Land skal forsvare sin Neutralitet, saaledes som alle Folkeretslærere have været enige om, og saaledes som alle Stater i Praksis vise, at de mene, man skal det. De danske delegerede have ogsaa udtalt, at efter deres Opfattelse var det den almindelige Mening i Haag, at ethvert Land havde en Pligt til at forsvare sin Neutralitet. Jeg synes ogsaa, at naar man som et jævnt fornuftigt Menneske læser en Udtalelse som den, der enstemmigt er optagen i Rapporten til Haagerkonferencen: „Hvis en neutral Stat mobiliserer sin militære Styrke, endog før den fra en krigsførende modtager Notifikation om Krigens Begyndelse, for i rette Tid at forberede Forsvaret af sin Neutralitet, skal denne Kendsgerning ikke betragtes som en uvenskabelig Handling overfor den ene eller den anden af de stridende Parter“, er der heri aldeles bestemt forudsat et Forsvar af Neutraliteten og forudsat et saa effektivt Forsvar, at man endog for at føre det mobiliserer hele sin Krigsstyrke.

Skønt det ikke burde være nødvendigt, vil jeg dog overfor de gentagne Paastande om, at det er en Opfindelse i dansk Partiøjemed — jeg har endog set det fremsat, jeg tror dog ikke i denne Sal, men udenfor denne, at det er „Venstrereformpartiets største Forbrydelse“, at det har villet indbilde den danske Nation noget saadant —, at en Stat har den Pligt til at forsvare sin Neutralitet, fremsætte nogle Bemærkninger i saa Henseende. Naar den Slags Udtalelser, som jeg af parlamentariske Hensyn ikke skal karakterisere, kan komme frem, er det dog maa ske ikke unødvendigt at nævne enkelte Eksempler paa Udtalelser — de kunne nævnes i Hundredvis — af de mest ansete Folkeretslærere angaaende denne Sag. Jeg skal nævne nogle Udtalelser om denne Sag af Bluntschly, som vel nok er

den største Autoritet paa dette Omraade. Han siger: „De neutrale Stater give ikke Afkald paa deres Ret til Krigsføring. Dette gælder ogsaa de Stater, som der er tilsikret en saakaldt evig Neutralitet. At give Afkald paa Retten til at føre Krig vilde være Selvopgivelse, vilde være Statens Opgivelse af Retten til at benytte sine Rettigheder, det vil egentlig sige, at den giver Afkald paa en selvstændig Eksistens.“ I en følgende Paragraf siges det, at „den neutrale Stat, der er ude af Stand til at forsvare sin Neutralitet, taber derigennem sin Karakter som neutral Stat.“ Og endvidere: „Selv om den neutrale Stat har Villien til at bevare sin Neutralitet og afholder sig fra alle neutralitetsstridige Handlinger, er en krigsførende Magt ikke forpligtet til at respektere dens Neutralitet, naar den ikke kan forsvare den mod hans Modstander eller tilbagevise Krænkelser.“

Piccioni siger: „Det er den neutrale Stats Pligt at udvikle alle sine Forsvarsmidler“. Og længere henne — han taler der om de garanteret neutrale Stater: „Garantien fritager dog ikke den permanent neutrale Stat fra at forsvare sig, ej heller fra at tage de Forholdsregler, som enhver Stat bør tage med Hensyn til Forsvaret for sit Territoriums Ukrænkelighed“. Og endelig siger en Forfatter, der har ganske særlige Fortjenester af Studiet af Neutralitetsreglerne, Schweitzer, som har skrevet det grundlæggende Værk om Svejts' Neutralitet, som ikke alene er bygget paa juridiske Betragtninger, men helt igennem er bygget paa dybtgaaende Studier af de Erfaringer, man netop i Svejts har gjort med Hensyn til Neutraliteten, og Svejts er jo den Stat, som længst har haft en anerkendt neutral Stilling og derfor har haft Lejlighed til at gøre de fleste Erfaringer. Paa hans Ord ligger der derfor en ikke ringe Vægt. Han siger: „Naar Venedig kun erhvervede sig ringe Agtelse med sin Neutralitet og til Slut gik til Grunde derved, maa dette tilskrives dens mangelfulde Opfyldelse af Neutralitetspligterne og dens rent passive Opfyldelse af Neutraliteten“. Og han siger et andet Sted: „Den krigsførende er forpligtet til at respektere den neutrale Territorium, saa længe som denne er i